

[fókusz]

Ha kövér a disznó, le kell vágni

A hentessegéd – Komáromi Jókai Színház

Azt gondolnánk, hogy a disznóvágás egy mocskos munka, spriccel a vér, büdös az égett szőr. Valójában a legnagyobb precizitással, pontos vágásokkal lehet csak jól csinálni. Úgy **tiszta meló**. Egy színházi előadás is ilyen, szüksége van éles (kés) látásra, pontos (vágó) gondolatokra, hogy jól tudjunk tőle lakni. **A hentessegéd** nem véresen közelít és mutat fel egy problémát, hanem tapogatózik, hogy hol lüktethet az igazság. Majd finoman, de éleset vág. Az előadás elején Nelli fehér ruhákat tereget, a végén ezek vörös színűre cserélődnek. Alig észrevehető utalás, ahogy megváltozik a **kiteregetnivaló szenny** színe.

Riečan mészáros családjával együtt lekerül a hegyekből, új környezet, új elvárások, más társadalmi működési elvek közé, amivel a családfőn kívül

mindenki képes azonosulni. Ez a színészi játékban is élesen **kirajzolódik**. Amíg a főszereplő játéka egyszerű, természetes, az, ami – a karakter is egyszerű észjárású, az alapértékeket

Szabó Szörcek Anita, Ollé Erik

becsülő ember –, addig a többi szereplő kissé elrajzoltan jelenik meg. Játékmódjuk eltér a Riečanétól, ahogy jellemük sem olyan tiszta, mint a mészárosé. Alapjába véve nem egy bonyolult történet ez, és az előadás nem is erre helyezi a hangsúlyokat.

Az is fontos szempont, hogy hol született meg **A hentessegéd**. Ahol többféle nemzetiség, kultúra, hagyomány él, vagy próbál megélni egymás mellett, ott a becsület – és az ehhez hasonló értékek – problémája, az értékrendszer felbomlása mindig jobban kiéleződik, mint más közegben. Gondolom, így van ez minden határon túli térségben. A mészáros számára még fontos, hogy a körülötte élő emberek **becsület**esnek gondolják, viszont az új környezettől örökölt segédje már az egyén érvényesülését képviseli. Ezekben a régiókban elhatalmasodó probléma a közösségben való gondolkodás lecserélése a nyugatról beszivárgó egyénközpontúságra. Még fontos kérdés, hogy itt keleten egyáltalán ajánlott-e ezt az utat követni.

Az előadás finoman reflektál erre a kérdésre, mikrofon elé lép a színész, ha épp kérdésfelvető mondat következik szövegében. Ezt **kimondja**, bele a mikrofonba, kifele a nézőtérre. Az alapviszonyok felvázolása is a játéktéren kívül történik. Azok a dialógusrészek, amelyek igazán a két ember közötti alapviszonyról beszélnek, mind a proscéniumon történnek. Az előadás végén ide csak a főszereplő tud visszalépni, hiszen egyedül csak ő marad meg a tiszta viszonyoknál. **A hentessegéd** gazdag, **A hentessegéd** egyszerű. Tiszta meló.

Biró Réka

[kikicsoda]

Kele Fodor Ákos – verset meg drámát ír Pesten, pl. a **Partifecskek, tangapapucsokat**, amit Zsandi mindenkinek a figyelmébe ajánl! Kamaszelőadás, Csujja Laci felolvasószínházi rendezésében volt látható, remek.

Biró Réka – csiki létére Kolozsváron él és jelenleg drámaírást tanul Vásárhelyen. **kis.lap.-szolga** és kóros fesztiváljáró/fesztiválíró.

Köllő Kata – szabadszájú, és sosem szabadkozik. A kolozsvári Szabadságba ír.

Balázs Nóra – az M Stúdiónál irodalmi titkároskodik. Idén hiányzik, nagyon hiányzik a penyigei főzőknek. Nóra, hol vaaagy?

Varga Emese – mindenféle színházi ügyletekbe bonyolódik, kőszínházon kívül és belül. Segítőkész, őszinte – kicsit bolond. (Amilyenek mi is vagyunk.)

Lénárd Róbert – ezek a vajdasági fiatal rendezők mit nem csinálnak – lásd Antal Attilát is, aki dramaturg, meg zenél... Robi ír, újságot meg drámát. S ha nem vigyáz, művészeti vezető lesz az Újvidéki Színháznál.

Demeter Kata – egyre inkább szereti a szakmai beszélgetéseket. A kisvárdai fesztiválok közti időt az udvarhelyi színháznál tölti. Feltölti.

Both László – keresztretjvényeket farag Csikszeredában.

Jussi „Juba” Tuomola – Viviről, az emancipált, enyhén kultúrznob nőről és párjáról, a szoros értelmében disznó férfi Wagnerről szóló „párkapcsolati képességnyozozatának” szereplői afféle fikcionális celebritásokká váltak Finnországban. Színdarabban is szerepeltek!